

med være borteliminerede. Og denne Ordning vilde dog have stor Betydning. Jeg vil ikke udslynge den Beskyldning mod min egen Stand, at Folk skulde tage Kornet mindre godt i Hus for derved at faa en større Vægt af Korn, men ikke en større Kvalitetsvægt. Jeg vil haabe, at alle Landmænd vil befitte sig paa at faa en saa stor Kvalitetsvægt frem som muligt. Men vi er jo alle Mennesker, og naar der betales samme Betaling for daarligt Korn som for godt, er jeg ikke vis paa, at alle er saa samvittighedsfulde at levere Kvaliteten saa god, som de burde. Naar der ligefrem rettes en Opfordring til Landmændene om at afgive saa meget Korn som muligt, og de faar jo flere Penge, des mere de afleverer, synes jeg ogsaa, man burde give dem nogle flere Penge, naar Kvaliteten stiger.

Foruden disse Hovedindvendinger er der adskillige andre, der kunde gøres mod Lovforslaget. Men Tiden tillader ikke at give det en gennemgaaende Drøftelse her i Salen, det gælder om snarest muligt at faa det i Udvalg, og saa kan man se lidt nærmere paa det. Jeg ser, at Frøavlerne denne Gang er medtagne. De var ikke nævnte i den tidligere Kornlov. De betragtedes tidligere mere som en Slags Parasitter, der snyltede paa det egentlige Landbrug, de maatte klippes paa alle mulige Maader. Jeg gad nok vide, hvorledes det havde set ud for det danske Landbrug, hvis Frøavlen havde staaet paa samme Standpunkt nu som for 25 Aar siden. Vi kan jo intet importere nu. Den Gang havde Frøavlen aldeles ingen Betydning. Jeg betragter det som et stort Gode, at vi nu er kommet saa vidt, at vi paa mangfoldige Omraader kan forsyne os selv med Frø, og paa et enkelt Omraade er naaet til, at vi indtager Førerstillingen paa Verdensmarkedet.

Der er for øvrigt i denne Forbindelse en Frøart, jeg gerne vil omtale, og det er Sukkerroefrøet. Det faar vi alt sammen fra Udlandet. Naar nu den højtærede Minister er saa omsorgsfuld paa saa mange andre Omraader, vilde det maaske ikke være af Vejen, om han tænkte paa paa dette Omraade at gøre os uafhængige af Udlandet. Avl af Sukkerroefrø kan meget godt praktiseres her i Landet. Ganske vist er vore klimatiske Forhold ikke ideelle for Dyrkningen af Sukkerroefrø og Runkelroefrø. Vort Klima er vel fugtigt, men under normale Forhold avler vi dog en meget god Vare i saa Henseende, og det er farligt for en saa væsentlig

Del af vor Produktion som Sukkeret at være fuldstændig afhængig af Udlandet. Der er ganske vist mange Omraader, hvor vi maa mangle Raamaterialier her i Landet; men her kan vi gøre os uafhængige. Allerede for et Par Aar siden henledte jeg interesserede Kredses Opmærksomhed blandt Sukkerroedyrkerne paa dette Punkt. Jeg ved ikke, hvor langt Sagen er kommet, men i vort Naboland Sverige dyrker man Sukkerroefrø, og Avlen viser sig at være lige saa god som det, der dyrkes længere Syd paa. Ifølge § 14 skal der foretages en Nedsættelse af Rugbrødsprisen med 15—16 Øre. Lad gaa, det er muligt, at det skal til. Og Sukkeret til Husholdningsbrug nedsættes med 8 Øre pr. kg. Sukker har hidtil saa nogenlunde holdt den samme Pris som før Krigen. Det viser sig jo, at disse eftertragtede Kalorier faas allerbilligst i Sukker, de er saa billige, at de næsten kan rangere med Rugbrød. Jeg kan i og for sig ikke se, at der er nogen Grund til, at Prisen paa Sukker skal sættes ned, men kan vi gøre det, skal jeg ikke sige noget derimod. Sukker er jo her i Landet et saa vigtigt Næringsmiddel for hele Befolkningen. Det er ikke som i gamle Dage, da Sukker kun saas paa Bordet ved højtidelige Lejligheder. Nu er det indgaaet i den almindelige Bevidsthed, at man skal have Sukker til ethvert Maaltid. Det var en betydelig Indskrænkning for Befolkningen, da vi gik med til den nuværende Rationering, men det har dog vist sig, at vi kommer udmærket ud af det med den.

Ja, dette er de Hovedbetragtninger og Hovedindvendinger, jeg har at gøre. Lovforslaget er saa langt fra at tilfredsstille mig, at jeg ser meget skeptisk paa, hvorledes vi skal faa noget ud af det i den korte Tid, der er levnet os, men jeg skal paa mit Partis Vegne erklære mig villig til at gøre, hvad der kan gøres, for at Forslaget kan faa en antagelig Form. Jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Sagens Gennemførelse, hvis det paa nogen Maade er muligt.

Jepesen: De Forhold, der omhandles i det vigtige Lovværk, som her foreligger til Behandling, har faaet en grundig og, jeg tør maaske tilføje, sagkyndig Drøftelse indenfor det staaende Landbrugsudvalg. Man var fra alle Sider der enig om at tage sit Udgangspunkt for denne Drøftelse ud fra de Erfaringer, man har indhøstet med Hensyn til den for sidste Aar gældende Kornlov, og saa vidt